

Mál nr. 293/2018

M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda A**Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður slasaðist við að taka niður byggingarkrana.****Gögn.**

Málskot, móttakið 24.9.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 8.10.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Seinni hluta dags 2. júlí 2016 var M, starfsmaður A, ásamt tveimur samstarfsmönnum sínum að vinna við að taka niður byggingarkrana. Er hann stóð uppi á bómu kranans mun stag, sem er til þess að halda bómunni þegar kraninn er í notkun, runnið til og lent á fæti hans með þeim afleiðingum að hann féll niður af bómunni. Við slysið hlaut M brot á rist vinstri fótar.

Í lögregluskýrslu um atvikið segir að hann hafi verið með áverka á fæti eftir að stór járnbiti hafi dottið á fótinn. Tveir vinnufélagar M, þeir B og D, sögðust hafa verið að setja saman krana. Höfðu þeir verið að hífa járnbita ofan á hluta af krananum þegar járnbitinn „dettur í hækju sem var ofan á krananum“ með þeim afleiðingum að bitinn lendir á fæti M. M hafi þá stokkið af krananum.

Í framburðarskýrslu hjá lögreglu 29. september 2016 er haft eftir M að hann ásamt B og D hafi verið að taka niður byggingarkrana. Stag hafi runnið til og lent ofan á rist vinstri fótar og hafi hann fallið í jörðina. Hann og félagar hans hefðu oft sett upp og tekið niður byggingarkrana og hefði þetta ekki verið unnið neitt öðruvísi þarna heldur en venjulega.

Í tölvupósti frá B til lögmanns M, dags. 28 janúar 2018, segir að hann, M og D hafi verið að setja stagið ofan á kranabómuna. M hafi svo farið og ætlað að losa keðjurnar úr stiginu en vegna þess hversu langt stagið stóð út fyrir bómuna, ca. 1,5 m, náði hann því ekki. M hafi snúið við og labbað frá. Á sama tíma „ákveður [D] að fíka eitthvað í keðjunum með þeim afleiðingum að stagið rann af bómunni“, þannig að það lenti aftan á M svo hann klemmdist og féll í jörðina.

Í ódagsettri skýrslu A til Vinnueftirlits ríkisins (VER), sem m.a. er undirrituð af B sem öryggistrúnaðarmanni, segir að unnið hafi verið við samsetningu á krana. Bómustag sem eigi að vera ofan á bómu hafi runnið af og lent á M. Hann hafi dottið og stagið lent á ristinni.

Í skýrslu til Sjúkratrygginga Íslands (SÍ), dags. 19. júlí 2016, er tildrögum slyssins, að því er ráða má, lýst eitthvað á þá leið að unnið hafi verið við samsetningu á kranabómu. Stag liggi ofan á bómunni og verið var að losa keðju úr því. Það hafi svo runnið „úr“ utan í M. Hann hafi dottið og stagið fallið ofan á fót M.

Í málskoti er tildrögum slyssins lýst svo að M hafi ásamt samstarfsmönnum sínum verið að setja stag ofan á bómu á byggingarkrana. M hafi staðið ofan á bómunni sem hvíldi á „fjórum ballest steinum“ og reyndi að losa keðjur sem voru kræktar í en náði ekki til þeirra. Hann hætti því við og fíkraði sig til baka eftir bómunni. Á sama tíma hafi E, sem stóð fyrir neðan, reynt að losa keðjurnar með þeim afleiðingum að stagið rann af bómunni og á M. Vinstri rist hafi klemmst illa og hann fallið til jarðar.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna líkamstjóns sem hann hlaut í slysinu. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Af ljósmyndum af bómu þeirri sem M var uppi á þegar slysið varð, má sjá að í þverskurði hennar myndar hún eins konar konar jafnarma þríhyrning þar sem horn á móti skammhliðinni vísar upp, Ofan á þessu horni langsum eftir bómunni er málmbiti og skammt frá þeim enda bómunnar sem ljósmyndir í málinu sýna eru eins konar eyru sem mynda sæti fyrir eitthvað til að leggjast þar ofan í og hvílir þar ofan á bitanum sem myndar efsta hluta sjálfrar bómunnar. Hvergi kemur fram með skýrum hætti í gögnum málsins hvað það er sem á að setjast ofan í sætið og hvíla þannig ofan á bómunni. Þó má ráða að það sé fyrrgreint stag sem M og vinnufélagar hans voru að vinna við þegar slysið varð, en það lá til hliðar og niður með bómunni. Annar endi stagsins var í festingu ofan á efsta

hluta bómunnar en hinn endinn lá á jörðinni framundan enda bómunnar. Í þann enda stagsins voru festar tvær keðjur, en ekki er ljóst úr hverju þær hengu.

Atvikalýsing samkvæmt gögnum málsins er mjög óljós. Ekki verður með skýrum hætti ráðið hvert það verk var nákvæmlega sem M og félagar hans unnu við þegar slysið varð eða hvað fór úrskeiðis í verkferlinu sem olli slysinu. Ekki er heldur ljóst hvað B átti við þegar hann í tölvupósti til lögmanns M kvað D hafa verið „að fíkta eitthvað í keðjunum.“ Engin skýrsla er af D þar sem hann greinir frá gjörðum sínum á því augnabliki er M slasaðist.

Af hálfu VER fór engin vettvangsrannsókn fram þar sem út frá því var gengið að rannsókn lögreglu myndi upplýsa um málsatvik með fullnægjandi hætti. Á hinn bóginn verður ekki ráðið af því sem fram kemur í skýrslum lögreglunnar né heldur öðrum gögnum málsins að slysið hafi orðið vegna atvika sem A ber skaðabótaábyrgð á. Í ljósi þessa og þegar litið er til þess hve lýsing málsatvika er óljós og um margt brotakennd af hálfu M eru ekki talin næg efni við þessar aðstæður að varpa sönnunarbyrði um það sem óljóst er yfir á A. A telst því ekki bera skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M og af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 6. nóvember 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.